

Angličané

Emanuel Frynta

Angličané jsou námořníci
a slečny oslovují Miss,
co o nich ale musím říci –
že nedovedou pravopis.

Už jejich první omyl je ten,
že píšou I – a čtou to aj!
To jako kdyby psali květen
a vyslovovali to máj.

Je mi jich líto, hlavně dětí,
co ty s tím mají za dřinu –
já musel napsat jen tři věty
a myslel jsem, že zahynu.

Ta hrůza, než se naučíte
pár slovíček, a natož stran!
A u nich každé malé dítě
musí být rovnou Angličan.

Písni

ČIŘÍKANKA

Miroslav Florian

Vlaštovičky čířikají,
o čem si to povídají?
Jedna se ptá: „Už je čas?“
A ta druhá: „Kde je sraz?“
A co zašuměla bříza:

„Máte letenky a víza
do Egypta, na Krétu?
Tady už je, vlaštovičky,
tady už je po létu.“

(Jaro, napověz)

BÁSEŇ O NULE

Ludvík Středa

Jistý vědec z Istanbulu
napsal křídou na stůl nulu.

Co tvrdili ze vsí strejci?
Podobá se nejvíc vejci!

Co tvrdili učitelé?
Hm, hm... je to podezřelé!

Co tvrdili obchodníci?
Máte skvělou náušnici!

Co tvrdili nevzdělanci?
Je to půlnoc v bílém ranci!

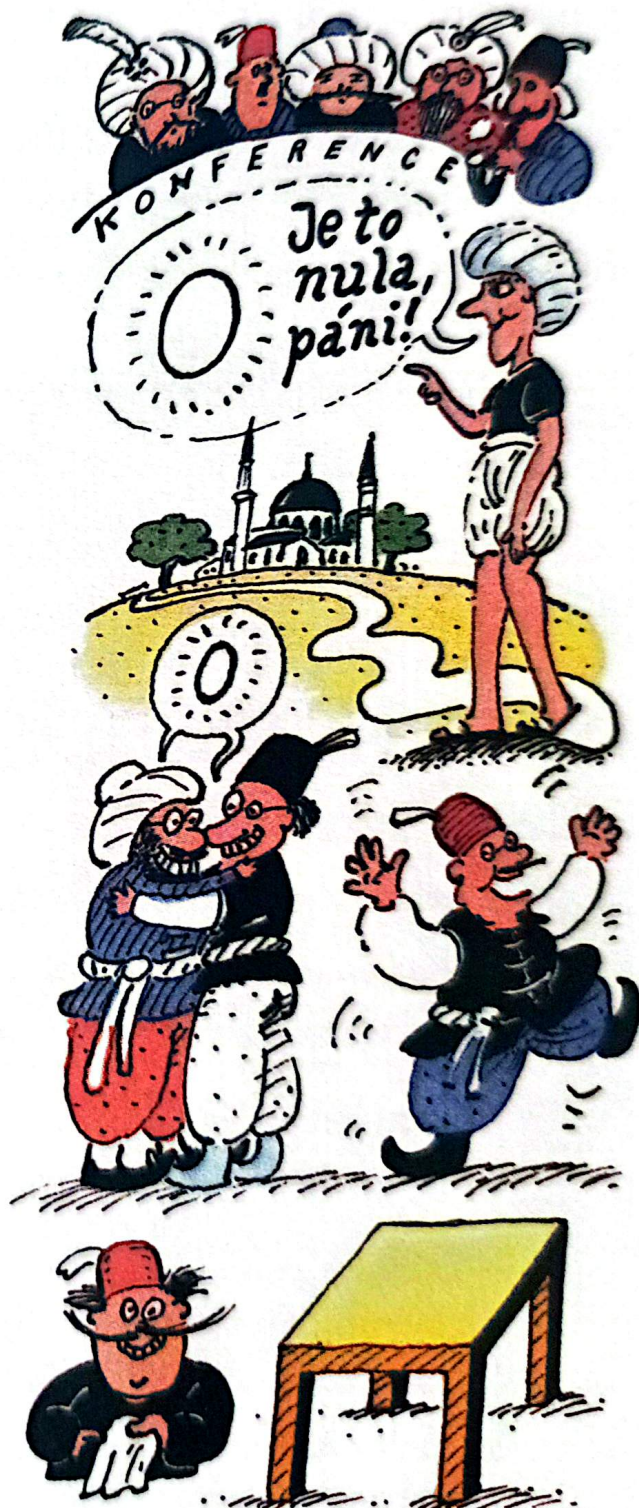
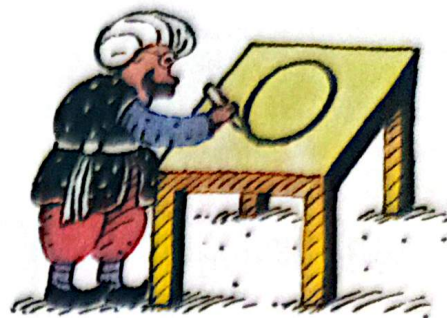
Co tvrdili mudrci?
Je to kámen na srdci!

Když učenci s neučenci
pořádali konferenci,
přišel na ni – naštěstí –
i žák Ali z předměstí.

Bez velkého mudrování
řekl: Je to nula, páni!

Po tom, co jim sdělil Ali,
učenci se objímali,
neučenci tancovali,
ostatní se týden smáli.

A když se dost nasmáli,
nulu zase smazali.

(Ryba v kleci; ilustroval a graficky upravil Luboš Grunt)

MALÍŘI

Arnošt Vít

Když už jsi tady, podzime,
všechno nám pěkně natři!

My to sic taky umíme,
jenomže jaksi nevíme,
kam která barva patří.

Mít tolik barev jako ty,
natřeli bychom mraky,
hromady šterku za ploty
a v písku všechny šlápoty
natřeli bychom taky.

Mít tvoje štětce a tvůj um
a barev plné putny,
natřeli bychom každý dům,
sobě – a pak hned sousedům –
jen aby nebyl smutný.

(Léto a podzim; ilustrovaly Jitka Tláskalová, Dagmar Šottnerová)

qr.nns.cz/fca1